

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 3/2024-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby, Gučmanova 19, Leopoldov, zastúpeného AK VAVRINČÍK s.r.o., Hurbanova 1, Nové Mesto nad Váhom, proti postupu Okresného súdu Prievidza v konaní vedenom pod sp. zn. BN-3T/63/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 16. novembra 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom všeobecného súdu v označenom konaní. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietahov a zároveň si uplatnil nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 7 000 eur.
2. Ústavnému súdu bola následne 22. novembra 2023 doručená ústavná sťažnosť v tej istej veci sťažovateľa, vypracovaná a podpísaná právny zástupcom sťažovateľa s obdobným obsahom.
3. Z ústavnej sťažnosti vyplýva nasledovný stav veci:
4. Okresná prokuratúra Nové Mesto nad Váhom podala 1. augusta 2016 na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom obžalobu na sťažovateľa pre trestný čin ublíženia na zdraví. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne z dôvodu podľa § 31 a § 23 Trestného poriadku bola 17. novembra 2022 vec odňatá Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom a pridelená Okresnému súdu Prievidza, pracovisko Bánovce nad Bebravou (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. BN 3T/63/2022.

5. Sťažovateľ uvádza, že vo veci bolo nariadených viacero hlavných pojednávaní, avšak do dnešného dňa nebolo vo veci meritórne rozhodnuté.

6. Sťažovateľ argumentuje, že v dôsledku postupu okresného súdu sa nachádza v stave právnej neistoty už osem rokov, pričom on sám svojím konaním neprispel k namietanej dĺžke konania. Podľa sťažovateľa postupom okresného súdu dochádza k porušovaniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza ústavný súd zo svojej ustálenej rozhodovacej činnosti, podľa ktorej účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.

8. Pri hodnotení, či došlo k porušeniu predmetných práv, ústavný súd v súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva do úvahy berie i) zložitost' veci vrátane povahy sporu a jeho významu pre účastníka konania; ii) správanie účastníka konania a iii) postup súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa.

9. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07, I. ÚS 348/2019).

10. V ústavnej sťažnosti predloženej sťažovateľom, ako aj v podaní jeho právneho zástupcu je v petite označený za porušovateľa okresný súd, ktorému vec napadla 17. novembra 2022, teda jeden rok pred podaním ústavnej sťažnosti.

11. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že v zmysle § 45 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) je ústavný súd viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania, ak § 89 tohto zákona neustanovuje inak. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje vo viazanosti petitom, teda tou časťou ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa domáha, čím zároveň vymedzí predmet a rozsah konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na to môže

ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej ústavnej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorého označil za porušovateľa svojich práv.

12. Ústavný súd s ohľadom na dĺžku konania na okresnom súde akcentuje, že aj ojedinelá nečinnosť súdu, hoci v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

13. Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že z hľadiska celkovej dĺžky konania sťažovateľom označeného porušovateľa (Okresného súdu Prievidza) v trvaní jedného roka nemožno napadnuté konanie považovať za neprimerane dlhé a doterajšia dĺžka rozhodovania okresného súdu v okolnostiach veci nesignalizuje možnú nečinnosť v ústavne relevantnej intenzite, na ktorej základe by bolo možné vysloviť porušenie sťažovateľom označených práv.

14. Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú. Z dôvodu odmietnutia sťažnosti ako celku sa už ďalšími procesnými návrhmi sťažovateľa uvedenými v ústavnej sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. januára 2024

Peter Molnár
predseda senátu